

тѣ. Султанътъ ся несхгласи въ това и свали визирьтъ си да покаже прѣдъ Християнскитѣ сили своето великодушие. Европа гледаше и треперяше безъ никаоя отъ Християнскитѣ сили да зимаше йоще на явно Християнската защита. Махмудъ, като обрѣжи своята флота, и като я повѣри на главнїитѣ си адмиралъ Кара-Али, заджлжаваше го да му *донесе пелѣгтъ на Пелопонесъ и да направи на сгурѣ планинитѣ.*

При Цариградскитѣ жертви, при излизанието на флотата съ заплашванне да обере орѣжнїето, сичкитѣ острове отъ Архипелагътъ отговорихъ чрѣзь едно общо обнарѣжване на тѣхнитѣ тѣрговески гемни. Идра, най бѣдната въ земя, но най цвѣтущата въ тѣрговия и въ богатство, само тя, отъ събрана помощъ, направи една флота достойна да противостои на Турската. «Идра нѣма никакъ полета», пѣяхъ матрозитѣ й, «но тя има гемни; морето е нейната брѣзда, матрозитѣ й сѣ нейнитѣ орачи; съ своитѣ «силни платна, Идра жжни по Египетъ, събира копринянитѣ плодъ Прованция и този на гроздие-то по стравнинитѣ на Грѣция».

Томбази, сѣрченъ мороплавателъ, назова ся главенъ адмиралъ на бунтовницитѣ. Флотата отъ Псара ся съедини съ тѣзи на Томбази. Тѣ чистяхъ морето отъ уединеннитѣ Турски гемни, и като поддѣржяхъ Турската лютость, тѣ коляхъ, давяхъ или продавахъ, като роби, запретитѣ или оловенитѣ поклонници по тѣзи гемни. Тѣ приканихъ многочисленнитѣ и богатъ островъ Хийо да ся съедини съ тѣхъ за главната обща причина на отечеството. Хийо ся показа като доволенъ отъ неговото благоденствие, понеже бѣше изложенъ като прѣвъ, отъ положението си, на Турекото отмѣщение; тѣй, като отказа да ся съедини съ тѣхъ, той прати една депутация да проси отъ Дивана помощъ за да ги защищава отъ тѣхнитѣ съотечественници; Диванътъ ги задѣржа като залогъ, и ги наказваше за тѣхната вѣрность къмъ тиранството. Наксосъ, Андросъ, Паросъ, Микони, и почти